

Voices from the Classroom: Students' Experiences of Teaching and Learning Filipino Language and Literature at Sulu State College

Ahmed Aziz D. Alawan
Assistant Professor I
Sulu State University
azizdammang03@gmail.com

Abstract

The teaching and learning of Filipino Language and Literature in a multilingual and multicultural higher education institution raise significant issues concerning language, identity, culture, student engagement, and pedagogy. This qualitative study aims to explore students' experiences in learning Filipino Language and Literature at Sulu State College, particularly their perspectives on pedagogical strategies, linguistic and cultural challenges, coping and adaptation strategies, and recommendations for more inclusive and contextualized instruction. The study will employ an interpretative phenomenological approach to understand and interpret the experiences as described by the students themselves. Participants will be selected through purposive sampling from students who have taken courses related to Filipino Language and Literature. Data will be collected through semi-structured individual interviews and, when necessary, focus group discussions. The data will be analyzed using reflexive thematic analysis to identify emerging themes and patterns of meaning across participants' experiences. The study is expected to provide an empirical basis for developing culturally responsive, multilingual, and learner-centered Filipino pedagogy that is sensitive to the sociolinguistic realities of students in Sulu. The findings may also inform curriculum enhancement, instructional strategies, and the development of teaching and learning materials for Filipino Language and Literature in multilingual higher education contexts.

Keywords: Filipino language, literature, student experiences, multilingualism, culturally responsive pedagogy, qualitative research, Sulu

Mga Tinig mula sa Silid-Aralan: Mga Karanasan ng mga Mag-aaral sa Pagtuturo at Pagkatuto ng Wikang Filipino at Panitikan sa Sulu State College

Abstrak

Ang pagtuturo at pagkatuto ng Wikang Filipino at Panitikan sa isang multilingguwal at multikultural na pamantasan ay nagbubukas ng mahahalagang usapin hinggil sa wika, identidad, kultura, pakikilahok, at pedagohiya. Layunin ng kwalitatibong pag-aaral na ito na siyasatin ang mga karanasan ng mga mag-aaral sa pag-aaral ng Wikang Filipino at Panitikan sa Sulu State College, partikular ang kanilang pananaw sa mga estratehiyang pedagogikal, mga hamong pangwika at pangkultura, mga paraan ng pakikibagay, at mga mungkahi para sa higit na inklusibo at kontekstuwalisadong pagtuturo. Gagamitin sa pag-aaral ang interpretatibong penomenolohikal na lapit upang mabigyang-kahulugan ang mga karanasang inilalarawan mismo ng mga mag-aaral. Pipiliin ang mga kalahok sa pamamagitan ng purposive sampling mula sa mga mag-aaral na nakaranas nang kumuha ng mga kursong may kaugnayan sa Filipino at Panitikan. Kokolektahin ang datos sa pamamagitan ng semi-structured individual interviews at, kung kinakailangan, focus group discussions. Susuriin ang mga datos sa pamamagitan ng reflexive thematic analysis upang matukoy ang mga umuusbong na tema at pattern ng kahulugan. Inaasahang makapagbibigay ang pag-aaral ng empirikal na batayan para sa pagbuo ng isang culturally responsive, multilingual, at learner-centered na pedagohiya sa Filipino na sensitibo sa sosyolingguwistikong realidad ng mga mag-aaral sa Sulu. Maaari ring magsilbing batayan ang mga resulta sa pagpapahusay ng kurikulum, estratehiya sa pagtuturo, at paghahanda ng mga kagamitang pampagtuturo para sa Filipino at Panitikan sa mga multilingguwal na institusyon ng mas mataas na edukasyon.

Mga Susing Salita: Filipino, panitikan, karanasan ng mag-aaral, multilingguwalismo, culturally responsive pedagogy, qualitative research, Sulu

I. Introduksiyon

Ang wika ay hindi lamang instrumento ng komunikasyon kundi isang mahalagang daluyan ng kultura, identidad, kaalaman, at kolektibong karanasan ng isang lipunan. Sa konteksto ng edukasyon, ang wikang ginagamit at itinaturo sa silid-aralan ay may mahalagang papel sa paghubog ng paraan ng pag-unawa, pakikilahok, at pagpapahayag ng mga mag-aaral. Nagiging higit na komplikado ang prosesong ito sa mga pamantasang matatagpuan sa mga pamayanang may mataas na antas ng lingguwistiko at kultural na pagkakaiba-iba.

Ang Sulu ay isang mahalagang konteksto para sa pagsusuri ng ganitong penomenon. Ang mga mag-aaral ay maaaring nagmumula sa magkakaibang lingguwistiko at kultural na komunidad at may iba't ibang antas ng exposure at kasanayan sa Filipino. Dahil dito, ang pag-aaral ng Filipino at Panitikan ay hindi lamang akademikong proseso. Maaari rin itong maging lugar ng negosasyon sa pagitan ng lokal na wika, pambansang wika, kultura, identidad, at mga inaasahang akademiko.

Sa tradisyonal na pagtuturo ng wika at panitikan, maaaring higit na mabigyang-diin ang kaalaman sa gramatika, pagbasa at interpretasyon ng teksto, pagsasaulo, at pagsusulit. Gayunman, hinihingi ng kontemporaryong edukasyon ang paglipat tungo sa learner-centered, dialogic, contextualized, at culturally responsive na mga pamamaraan. Sa ganitong pananaw, ang mga karanasan at tinig ng mga mag-aaral ay mahalagang mapagkukunan ng kaalaman para sa pagsusuri kung paano aktuwal na nararanasan ang kurikulum at pedagohiya sa loob ng silid-aralan.

Bagama't maraming pag-aaral ang tumatalakay sa pagtuturo ng Filipino, multilingguwalismo, at pagkatuto ng wika, nananatiling limitado ang mga kwalitatibong pag-aaral na nakasentro sa lived experiences at student voices ng mga mag-aaral sa mas mataas na edukasyon sa konteksto ng Sulu. Ang kakulangang ito ay mahalaga sapagkat ang mga pedagogical practice na epektibo sa isang monolingguwal o dominanteng

Received: January 1, 2025 | Accepted: March 18, 2026 | Published: March 30, 2026

Filipino-speaking na kapaligiran ay maaaring hindi ganap na tumugon sa pangangailangan ng mga mag-aaral sa isang multilingguwal at multikultural na konteksto.

Mula rito, inilalagay ng kasalukuyang pag-aaral ang tinig ng mga mag-aaral sa sentro ng pagsusuri. Sa halip na tingnan lamang ang kanilang academic performance, layunin nitong maunawaan kung paano nila nararanasan, binibigyang-kahulugan, at tinutugunan ang pagtuturo at pagkatuto ng Filipino at Panitikan. Sa pamamagitan ng kanilang mga salaysay, maaaring matukoy ang mga estratehiyang pedagogikal na nagpapadali sa pagkatuto, mga hadlang na kanilang nararanasan, mga paraan ng pakikibagay, at mga aspektong kailangang baguhin upang maging mas makabuluhan at inklusibo ang pagtuturo ng Filipino sa isang multilingguwal na pamantasan.

2. Suliranin at Research Gap

Sa mga multilingguwal na silid-aralan, maaaring magkaroon ng pagkakaiba sa pagitan ng wikang ginagamit sa tahanan at komunidad at ng wikang ginagamit sa akademikong pagtuturo. Ang ganitong kalagayan ay maaaring makaapekto sa comprehension, classroom participation, confidence, academic engagement, at pagbuo ng kahulugan mula sa mga tekstong pampanitikan.

Gayunman, hindi sapat na masukat lamang ang mga salik na ito sa pamamagitan ng pagsusulit o survey. Mahalagang malaman kung paano mismo inilalarawan ng mga mag-aaral ang kanilang mga karanasan.

Tatlong puwang sa pananaliksik ang nais tugunan ng pag-aaral.

Una, limitado ang mga pag-aaral na nakasentro sa tinig ng mga mag-aaral hinggil sa Filipino pedagogy sa konteksto ng higher education sa Sulu.

Ikalawa, kailangan ng mas malalim na pagsusuri kung paano nakikipag-ugnayan ang wika, kultura, identidad, at pedagohiya sa aktuwal na karanasan ng mga mag-aaral.

Ikatlo, kinakailangan ng empirikal na batayan para sa isang pedagogical framework na hindi lamang learner-centered kundi sensitibo rin sa multilingual at culturally diverse na katangian ng mga mag-aaral.

Dahil dito, sinusuri ng pag-aaral ang Filipino classroom hindi lamang bilang lugar ng pagtuturo ng isang asignatura kundi bilang isang linguistic, cultural, and pedagogical space kung saan patuloy na binubuo at pinag-uugnay ng mga mag-aaral ang kanilang lokal at pambansang identidad.

3. Layunin ng Pag-aaral

Pangkalahatang layunin ng pag-aaral na maunawaan at mailarawan ang mga karanasan ng mga mag-aaral sa pagtuturo at pagkatuto ng Wikang Filipino at Panitikan sa Sulu State College.

Partikular nitong layuning:

1. tuklasin ang mga karanasan ng mga mag-aaral sa pag-aaral ng Wikang Filipino at Panitikan;
2. suriin kung paano nila inilalarawan ang mga pedagogical approach na ginagamit ng kanilang mga guro;
3. tukuyin ang mga hamong lingguwistiko, akademiko, pedagogikal, at kultural na kanilang nararanasan;
4. alamin ang mga estratehiya at paraan ng pakikibagay na ginagamit nila upang mapagtagumpayan ang mga hamon;
5. siyasatin kung paano nakaaapekto ang kanilang linguistic at cultural background sa kanilang pakikilahok at pagkatuto; at
6. bumuo ng mga pedagogical implication para sa isang culturally responsive at multilingual na pagtuturo ng Filipino at Panitikan.

Received: January 1, 2025 | Accepted: March 18, 2026 | Published: March 30, 2026

4. Mga Tanong sa Pananaliksik

Ang pangunahing tanong ng pag-aaral ay:

Paano nararanasan at binibigyang-kahulugan ng mga mag-aaral ng Sulu State College ang pagtuturo at pagkatuto ng Wikang Filipino at Panitikan?

Mula rito, sasagutin ang sumusunod:

1. Paano inilalarawan ng mga mag-aaral ang kanilang mga karanasan sa pag-aaral ng Filipino at Panitikan?
2. Anong mga pedagogical practice ang itinuturing nilang nakatutulong o nakahahadlang sa kanilang pagkatuto?
3. Anong mga hamong lingguwistiko, kultural, akademiko, at pedagogikal ang kanilang nararanasan?
4. Paano nila hinaharap at napagtatagumpayan ang mga hamong ito?
5. Paano nakikipag-ugnayan ang kanilang unang wika, kultura, at identidad sa kanilang pag-aaral ng Filipino at Panitikan?
6. Anong mga pagbabago sa pedagohiya ang iminumungkahi ng kanilang mga karanasan?

5. Teoretikal at Konseptuwal na Sandigan

5.1 Sociocultural Theory

Maaaring iangkla ang pag-aaral sa Sociocultural Theory ni Vygotsky, na kumikilala sa pagkatuto bilang prosesong panlipunan at kultural. Sa pananaw na ito, hindi nagaganap ang pagkatuto ng wika nang hiwalay sa kapaligiran. Nabubuo ito sa interaksyon ng mag-aaral sa guro, kapwa mag-aaral, mga teksto, kultura, at iba pang linguistic resources.

Mahalaga ito sa pag-aaral sapagkat maaaring gamitin ng mga mag-aaral ang kanilang unang wika, Filipino, English, at iba pang linguistic resources upang makabuo ng kahulugan.

5.2 Culturally Responsive Pedagogy

Mahalaga rin ang culturally responsive pedagogy sa pagsusuri kung paano kinikilala ng pagtuturo ang kultura, karanasan, identidad, at kaalamang dala ng mga mag-aaral.

Sa pagtuturo ng panitikan, halimbawa, maaaring maging higit na makabuluhan ang isang teksto kapag naiuugnay ito sa lokal na kuwento, tradisyon, pagpapahalaga, at karanasan ng mga mag-aaral.

5.3 Multilingual Perspective

Sa multilingual perspective, hindi kinakailangang tingnan ang paggamit ng higit sa isang wika bilang kakulangan. Sa halip, maaari itong ituring na pedagogical resource.

Sa ganitong pananaw, maaaring gamitin ang linguistic repertoire ng mga mag-aaral upang suportahan ang comprehension, interpretation, discussion, at critical engagement.

Metodolohiya

Gumamit ang pag-aaral ng qualitative interpretive phenomenological design upang malalim na maunawaan at mabigyang-kahulugan ang mga karanasan ng mga mag-aaral sa pagtuturo at pagkatuto ng Wikang Filipino at Panitikan sa Sulu State College, isang institusyong may multilingguwal at multikultural na konteksto. Pinili ang mga kalahok sa pamamagitan ng purposive criterion-based sampling, kung saan isinama ang mga kasalukuyang naka-enrol na mag-aaral na nakakuha o kasalukuyang

Received: January 1, 2025 | Accepted: March 18, 2026 | Published: March 30, 2026

kumukuha ng asignaturang may kaugnayan sa Filipino at/o Panitikan, may sapat na karanasan upang maibahagi ang kanilang pananaw, at kusang-loob na pumayag na lumahok; maaaring bumuo ng humigit-kumulang 12–20 kalahok, subalit ibabatay ang sapat na bilang sa richness, depth, at information power ng datos. Pangunahing ginamit ang semi-structured in-depth interview na tumagal nang humigit-kumulang 30–60 minuto bawat kalahok at, matapos makuha ang kanilang pahintulot, ire-record at gagawan ng verbatim transcription ang mga panayam na nakatuon sa kanilang karanasan, mga hamong lingguwistiko at pedagogikal, impluwensiya ng unang wika at kultura, estratehiya sa pagkatuto, at mga mungkahi sa pagpapahusay ng pagtuturo. Sinuri ang mga datos sa pamamagitan ng reflexive thematic analysis, na kinabibilangan ng malalim na familiarization sa transcripts, sistematikong coding, pagbuo at pagpapaunlad ng mga paunang tema, pagbibigay-kahulugan at pangalan sa mga tema, at integrasyon ng

mga ito sa isang interpretatibong salaysay, na nagbibigay-pansin hindi lamang sa dalas ng mga pahayag kundi maging sa kahulugan, konteksto, pattern, kontradiksiyon, at ugnayan ng mga karanasan. Upang mapanatili ang trustworthiness ng pag-aaral, isinagawa ang prolonged engagement at iterative analysis para sa credibility, pagpapanatili ng audit trail para sa dependability, paggamit ng reflexive journal para sa confirmability, at pagbibigay ng thick description ng institusyonal, lingguwistiko, kultural, at pedagogikal na konteksto para sa transferability. Bago ang pangangalap ng datos, kumuha ng kinakailangang ethics clearance at pahintulot mula sa kinauukulang institusyon, at ipinaliwanag sa mga kalahok ang layunin ng pag-aaral, boluntaryong katangian ng kanilang paglahok, karapatang tumanggi o umatras anumang oras, confidentiality at anonymity, paggamit ng pseudonyms o participant codes, at paraan ng pag-iingat at paggamit ng datos. Binigyang-pansin din ang linguistic sensitivity sa pamamagitan ng pagpapahintulot, kung kinakailangan at alinsunod sa aprubadong protocol, na gumamit ang mga kalahok ng wikang pinakakomportable sila, habang maingat na idinodokumento ang transcription at translation upang mapanatili hangga't maaari ang orihinal na kahulugan ng kanilang mga pahayag.

10. Resulta

Mula sa tematikong pagsusuri sa mga salaysay ng mga kalahok, maaaring organisahin ang mga karanasan ng mga mag-aaral sa apat na pangunahing temang analitikal: (1) Wika Bilang Tulay at Hamon sa Pagkatuto; (2) Mula sa Tradisyonal Tungo sa Makabuluhang Pedagogiya; (3) Wika, Kultura, at Identidad Bilang Magkakaugnay na Karanasan; at (4) Tinig ng Mag-aaral Tungo sa Mas Inklusibo at Kontekstuwalisadong Pedagogiya. Ang mga temang ito ay kumakatawan hindi lamang sa mga karaniwang karanasan kundi sa mga kahulugang iniuugnay ng mga mag-aaral sa kanilang pakikilahok sa klase, pag-unawa sa mga aralin, pakikipag-ugnayan sa guro, at pagkilala sa sariling kultura.

Tema 1. Wika Bilang Tulay at Hamon sa Pagkatuto

Ipinakikita ng unang tema ang komplikadong papel ng Filipino sa karanasan ng mga mag-aaral. Sa isang banda, kinikilala nila ang Filipino bilang mahalagang wikang nagbibigay-daan upang makipag-ugnayan sa mga taong nagmumula sa iba't ibang bahagi ng bansa. Sa kabilang banda, ang Filipino ay maaari ring maging hamon kapag ang antas, bilis, o bokabularyong ginagamit sa klase ay hindi tugma sa kanilang nakasanayang linguistic environment.

Lumilitaw dito na ang pagkatuto ng Filipino ay hindi simpleng usapin ng pagkakaroon o kawalan ng kasanayan. Ito ay isang proseso ng patuloy na paglipat at pag-uugnay sa pagitan ng unang wika, Filipino, English, at iba pang wikang ginagamit ng mag-aaral.

Subtema 1.1. Pagitan ng Unang Wika at Filipino

Received: January 1, 2025 | Accepted: March 18, 2026 | Published: March 30, 2026

Maaaring ilarawan ng mga kalahok na mas natural at mas mabilis nilang naipahahayag ang kanilang saloobin gamit ang kanilang unang wika. Kapag Filipino ang ginagamit sa akademikong diskurso, kinakailangan muna nilang unawain, isalin, o isaayos sa isip ang nais nilang sabihin.

Halimbawang pananaw ng kalahok:

“Naiintindihan ko naman po ang Filipino, pero kapag malalim na ang mga salita, minsan iniisip ko muna kung ano ang katumbas nito sa wikang mas ginagamit namin. Kapag nakuha ko na ang ibig sabihin, saka ko mas naiintindihan ang buong lesson.”

-Participant 03

“May gusto po akong sabihin sa discussion pero minsan hindi ko agad masabi sa Filipino. Alam ko ang sagot, pero iniisip ko muna kung paano ko ito sasabihin nang tama.”-

Participant 08

Mahalagang makita na ang ganitong karanasan ay hindi awtomatikong indikasyon ng kakulangan sa kaalaman. Maaaring nauunawaan ng mag-aaral ang konsepto ngunit nahihirapan siyang ilipat ang kanyang pag-unawa sa wikang inaasahang gamitin sa classroom discourse.

Sa ganitong kalagayan, nagkakaroon ng linguistic processing layer bago pa maipahayag ng mag-aaral ang kaniyang academic understanding. Ibig sabihin, ang katahimikan o limitadong pagsagot sa klase ay hindi dapat agad ipakahulugang kawalan ng kaalaman o interes.

Subtema 1.2. Takot na Magkamali at Pag-aatubiling Makilahok

Maaari ring lumitaw sa mga salaysay na may mga mag-aaral na nag-aatubiling magsalita dahil sa pangambang mali ang kanilang gramatika, pagbigkas, o pagpili ng salita.

Halimbawang pananaw ng kalahok:

“Minsan alam ko naman po ang sagot pero nahiiya akong magtaas ng kamay kasi baka mali ang Filipino ko at pagtawanan ako.”

-Participant 11

“Mas nakakapagsalita ako kapag group activity kasi hindi gaanong nakakahiya. Kapag buong klase na, parang kailangan tama lahat ng sasabihin ko.”

- Participant 05

Ipinahihiwatig nito na ang classroom participation ay may emosyonal at panlipunang dimensiyon. Ang takot na magkamali ay maaaring magbunga ng linguistic inhibition, kung saan pinipili ng mag-aaral na manahimik kahit mayroon siyang ideyang maibabahagi.

Dahil dito, ang pedagogical environment ay kailangang lumikha ng linguistically safe classroom isang espasyong ang pagkakamali sa wika ay kinikilalang bahagi ng pagkatuto at hindi pinagmumulan ng kahihiyan.

Tema 2. Mula sa Tradisyonal Tungo sa Makabuluhang Pedagogiya

Ang ikalawang tema ay nakasentro sa paraan ng pagtuturo. Maaaring ipakita ng mga salaysay na hindi lamang nilalaman ng asignatura ang nakaaapekto sa interes ng mga mag-aaral kundi kung paano ito itinuturo.

Received: January 1, 2025 | Accepted: March 18, 2026 | Published: March 30, 2026

Lumilitaw ang pagkakaiba sa pagitan ng mga gawaing nakatuon sa pagsasaulo at passive reception at ng mga gawaing nagbibigay ng pagkakataon sa mag-aaral na makipag-usap, magtanong, magbigay ng interpretasyon, at iugnay ang aralin sa sariling karanasan.

Subtema 2.1. Limitasyon ng Pagsasaulo at Teacher-Centered Instruction

Halimbawang pananaw ng kalahok:

“Kapag puro lecture at kailangan naming tandaan ang maraming termino, mas nahihirapan po akong maging interesado. Pagkatapos ng exam, minsan nakakalimutan din.”

- Participant 06

“Mas mahirap po kapag binabasa lang ang lesson tapos kailangan naming isaulo. Mas gusto ko kapag may halimbawa kung paano ginagamit sa totoong sitwasyon.”

-Participant 14

Ipinahihiwatig ng mga pahayag na maaaring hindi sapat ang content transmission upang magkaroon ng malalim at pangmatagalang pagkatuto. Kapag ang Filipino at Panitikan ay naituturo bilang koleksiyon lamang ng terminolohiya, kahulugan, may-akda, at impormasyong dapat isaulo, maaaring mabawasan ang pagkakataon para sa critical engagement at personal meaning-making.

Sa partikular na pagtuturo ng panitikan, mahalaga ang paglipat mula sa tanong na “Ano ang sinabi ng teksto?” tungo sa mas mataas na tanong na “Ano ang kahulugan ng teksto para sa mag-aaral at sa kaniyang lipunang ginagalawan?”

Subtema 2.2. Interaktibo at Karanasang Pagkatuto

Maaaring higit na positibo ang karanasan ng mga mag-aaral kapag gumagamit ang guro ng talakayan, role-playing, collaborative activities, storytelling, multimedia, performance, at contextualized examples.

Halimbawang pananaw ng kalahok:

“Mas naiintindihan ko po ang kuwento kapag pinapa-role-play sa amin. Hindi lang namin binabasa; parang nakikita namin kung bakit ganoon ang ginawa ng character.”

-Participant 02

“Mas gusto ko kapag tinatanong kami ng teacher kung ano ang opinion namin. Kahit iba-iba ang sagot, napag-uusapan namin.”

- Participant 09

Ipinakikita nito ang kahalagahan ng **dialogic pedagogy**. Sa ganitong pamamaraan, hindi lamang guro ang pinagmumulan ng kaalaman. Ang mag-aaral ay aktibong nakikilahok sa pagbuo ng kahulugan.

Ang panitikan, sa partikular, ay nagiging mas makabuluhan kapag hindi lamang ipinabibigkas ang interpretasyong nasa aklat kundi binibigyan ang mag-aaral ng pagkakataong bumuo at magpaliwanag ng sariling pagbasa batay sa teksto at karanasan.

Tema 3. Wika, Kultura, at Identidad Bilang Magkakaugnay na Karanasan

Ang ikatlong tema ay nagpapakita na ang pag-aaral ng Filipino at Panitikan ay hindi maaaring ihiwalay sa kultura at identidad ng mag-aaral. Ang pagpasok sa Filipino classroom ay hindi nangangahulugang iniwan ng mag-aaral sa labas ng silid-aralan ang kaniyang unang wika, kultura, paniniwala, tradisyon, at karanasan.

Sa halip, ang mga ito ang nagiging lente niya sa pagbasa at pagbibigay-kahulugan sa mga tekstong pinag-aaralan.

Subtema 3.1. Pagkilala sa Sariling Kultura sa Aralin

Halimbawang pananaw ng kalahok:

Received: January 1, 2025 | Accepted: March 18, 2026 | Published: March 30, 2026

“Mas interesado po ako kapag may kuwento na parang may pagkakatulad sa kultura namin. Naiisip ko na kahit magkakaiba ang lugar, may mga karanasan na pareho rin.”

-Participant 07

“Maganda sana kung mayroon ding mga halimbawa mula sa Sulu para maikumpara namin sa mga kuwentong galing sa ibang lugar sa Pilipinas.”

- Participant 16

Interpretasyon

Ipinakikita ng mga salaysay ang pangangailangan para sa cultural representation sa pagtuturo. Hindi nangangahulugan ang contextualization na lokal na teksto lamang ang dapat gamitin. Sa halip, maaaring pagtagpuin ang lokal, rehiyonal, pambansa, at maging pandaigdigang literatura.

Sa ganitong paraan, ang mag-aaral ay hindi lamang tagatanggap ng kulturang kinakatawan ng teksto; nagiging aktibong tagapag-ugnay siya ng iba't ibang cultural perspectives.

Subtema 3.2. Filipino Bilang Espasyo ng Negosasyon ng Identidad

Halimbawang pananaw ng kalahok:

“Importante rin po sa amin ang Filipino kasi kapag pumunta kami sa ibang lugar, iyon ang ginagamit namin para makipag-usap. Pero importante rin na hindi namin nakakalimutan ang sarili naming wika.”

-Participant 10

Interpretasyon

Mahalagang obserbasyon ito sapagkat ipinapakita nitong hindi kinakailangang magkatunggali ang pambansang wika at lokal na wika.

Sa halip, maaaring magkaroon ng layered linguistic identity ang mag-aaral isang identidad kung saan maaari niyang pahalagahan ang kaniyang unang wika habang kinikilala rin ang Filipino bilang mahalagang instrumento ng komunikasyong pambansa.

Sa perspektibang ito, ang mahusay na Filipino pedagogy ay hindi naglalayong palitan ang unang wika ng mag-aaral. Layunin nitong palawakin ang linguistic repertoire ng mag-aaral.

Tema 4. Tinig ng Mag-aaral Tungo sa Mas Inklusibo at Kontekstuwalisadong Pedagoghiya

Ang ikaapat na tema ay nakatuon sa mga mungkahi at aspirasyon ng mga mag-aaral. Ang kanilang mga pahayag ay maaaring magpakita na nais nilang magkaroon ng Filipino classroom na higit na interaktibo, bukas sa linguistic diversity, konektado sa lokal na kultura, at nagbibigay ng mas malaking espasyo sa kanilang tinig.

Subtema 4.1. Pagbibigay-Espasyo sa Multilingguwal na Pagkatuto

Halimbawang pananaw ng kalahok:

“Sana kapag mahirap ang Filipino word, puwedeng ipaliwanag muna sa mas simpleng Filipino o sa wikang naiintindihan namin, tapos saka bumalik sa Filipino.”

- Participant 04

“Mas nakakatulong po kapag nagbibigay muna ng simple na example ang teacher bago pumunta sa mas malalim na discussion.”

- Participant 13

Interpretasyon

Ang paggamit ng higit sa isang linguistic resource ay maaaring ituring na pedagogical scaffolding sa halip na hadlang sa pagkatuto.

Hindi nangangahulugan ito na aalisin ang Filipino bilang target language. Sa halip, ginagamit ang umiiral na linguistic knowledge ng mag-aaral bilang tulay patungo sa mas mataas na antas ng kasanayan sa Filipino.

Subtema 4.2. Pagkontekstuwalisa ng Panitikan sa Lokal na Karanasan

Halimbawang pananaw ng kalahok:

“Mas maganda po sana kung may mga kuwento, tula, o halimbawa rin mula sa aming lugar. Mas makakarelate kami at maipapakita rin namin ang kultura namin.”

- Participant 15

Received: January 1, 2025 | Accepted: March 18, 2026 | Published: March 30, 2026

Interpretasyon

Ipinahihiwatig nito na ang lokal na literatura ay maaaring magsilbing mahalagang entry point sa pag-aaral ng pambansang panitikan. Ang mga lokal na kuwento, oral narratives, tula, tradisyon, at iba pang cultural texts ay maaaring iugnay sa mga tekstong mula sa ibang rehiyon.

Sa ganitong paraan, nagiging culturally sustaining ang pagtuturo sapagkat hindi lamang kinikilala ang lokal na kultura kundi binibigyan din ito ng lehitimong lugar sa akademikong diskurso.

Sintesis ng mga Tema

Sa kabuuan, ang apat na tema ay nagpapakita ng magkakaugnay na dimensiyon ng karanasan ng mga mag-aaral:

Wika bilang tulay at hamon → Pedagogiyang humuhubog sa pakikilahok → Kultura at identidad bilang pinagmumulan ng kahulugan → Tinig ng mag-aaral bilang batayan ng pedagogical transformation

Ipinahihiwatig ng ganitong ugnayan na ang pagkatuto ng Filipino at Panitikan ay hindi lamang nakasalalay sa linguistic competence ng mag-aaral. Ito ay nabubuo sa interaksyon ng linguistic repertoire, pedagogical practice, classroom climate, cultural representation, identity, at learner agency.

Mula rito, maaaring mabuo ang isang mahalagang interpretatibong konsepto:

“Mula sa Linguistic Adjustment tungo sa Linguistic Empowerment”

Sa simula, maaaring maranasan ng ilang mag-aaral ang Filipino bilang wikang kinakailangan nilang pag-angkupan. Kailangan nilang magproseso, magsalin, at magkaroon ng lakas ng loob upang makilahok. Ngunit kapag ang classroom environment ay ligtas, interaktibo, at sensitibo sa kanilang linguistic at cultural background, maaaring magbago ang kanilang posisyon mula sa pagiging linguistically hesitant learner tungo sa pagiging active multilingual meaning-maker.

Samakatuwid, ang sentral na interpretasyon ng pag-aaral ay maaaring ibuod sa sumusunod:

Ang epektibong pagtuturo ng Filipino at Panitikan sa isang multilingguwal na konteksto ay hindi nangangailangan ng pagbura sa unang wika at kulturang dala ng mag-aaral; sa halip, nagiging higit na makabuluhan ang pagkatuto kapag ang mga ito ay kinikilala at ginagamit bilang mga mapagkukunan sa pagbuo ng kaalaman, identidad, at pakikilahok.

Sa ganitong pananaw, ang Filipino classroom ay maaaring muling mailarawan hindi lamang bilang espasyo para sa pagkatuto ng pambansang wika at panitikan kundi bilang isang multilingual, dialogic, culturally responsive, at identity-affirming learning space.

Tala sa final manuscript: Ang lahat ng halimbawang sipi sa seksiyong ito ay kailangang palitan ng eksaktong verbatim quotations mula sa inyong interview transcripts. Ang final themes at subthemes ay kailangan ding kumpirmahin, baguhin, pagsamahin, o alisin batay sa aktuwal na coding at thematic analysis.

II. Talakayan

Una, maaaring suriin kung paano nakaaapekto ang linguistic repertoire ng mga mag-aaral sa kanilang comprehension at classroom participation. Ang paggamit ng lokal na wika, Filipino, at English ay maaaring hindi simpleng indikasyon ng linguistic deficiency kundi bahagi ng proseso ng meaning-making.

Ikalawa, mahalagang suriin kung paano tumutugon ang kasalukuyang pedagogiya sa cultural experiences ng mga mag-aaral. Kung lumitaw sa datos na higit silang nakikilahok kapag ang mga halimbawa, teksto, at talakayan ay may kaugnayan sa kanilang lokal na karanasan, maaaring magbigay ito ng empirikal na suporta sa culturally responsive pedagogy.

Ikatlo, kailangang suriin ang relasyon ng language confidence at classroom participation. Ang pagkakaroon ng linguistic anxiety o takot na magkamali ay maaaring magkaroon ng implikasyon sa oral participation, collaborative learning, at academic identity.

Ikaapat, maaaring ipakita ng mga resulta na ang Filipino classroom ay isang lugar ng negotiated multilingualism isang espasyo kung saan ang mga mag-aaral ay gumagamit ng iba't ibang linguistic resources upang maunawaan ang konsepto, makilahok sa diskurso, at maipahayag ang kanilang sariling kultura at identidad.

Received: January 1, 2025 | Accepted: March 18, 2026 | Published: March 30, 2026

Sa ganitong paraan, lumalampas ang kontribusyon ng pag-aaral sa simpleng paglalarawan ng “mga problema sa Filipino.” Sa halip, maaari nitong ipakita kung paano maaaring muling isipin ang Filipino pedagogy bilang isang inclusive multilingual and culturally responsive pedagogical practice.

Konklusyon

Ang pag-aaral na Mga Tinig mula sa Silid-Aralan ay naglalayong ilagay ang karanasan ng mga mag-aaral sa sentro ng pagsusuri sa pagtuturo at pagkatuto ng Wikang Filipino at Panitikan sa Sulu State College. Sa isang kontekstong multilingguwal at multikultural, mahalagang tingnan ang pag-aaral ng Filipino hindi lamang bilang pagkatuto ng pambansang wika kundi bilang isang prosesong nakaugnay sa kultura, identidad, pakikilahok, at pagbuo ng kahulugan.

Sa pamamagitan ng sistematikong pagsusuri sa mga salaysay ng mga mag-aaral, inaasahang maipakikita ng pananaliksik kung anong mga pedagogical practice ang nagbibigay-daan sa makabuluhang pagkatuto at kung anong mga kondisyon ang maaaring magdulot ng linguistic, cultural, o pedagogical barriers.

Ang pangunahing ambag ng pag-aaral ay maaaring matagpuan sa pagbuo ng isang empirically grounded na pag-unawa sa multilingual Filipino pedagogy in higher education, partikular sa konteksto ng Sulu. Sa halip na ituring ang linguistic diversity bilang suliraning kailangang alisin, maaaring ipakita ng pag-aaral kung paano ito magiging mahalagang pedagogical resource sa pagtuturo ng Filipino at Panitikan.

Praktikal na Implikasyon

Para sa mga guro, maaaring gamitin ang resulta sa pagbuo ng mas culturally responsive, participatory, at multilingual na estratehiya.

Para sa mga mag-aaral, maaari itong makatulong sa paglikha ng classroom environment kung saan kinikilala ang kanilang linguistic at cultural resources.

Para sa Sulu State College, maaaring magsilbing empirikal na batayan ang findings sa curriculum enhancement, faculty development, instructional material development, at language-related academic policies.

Para sa mga curriculum developer, maaari nitong suportahan ang pagbuo ng mga materyal na nag-uugnay sa pambansang literatura at lokal na panitikan at kultura.

Para sa mga susunod na mananaliksik, maaari itong maging panimulang punto para sa comparative studies sa iba pang multilingual higher education institutions sa Mindanao at Pilipinas.

Limitasyon ng Pag-aaral

Dahil kwalitatibo at context-specific ang pag-aaral, hindi layunin ng findings na kumatawan sa lahat ng mag-aaral sa Pilipinas o maging statistically generalizable.

Nakatuon din ang pananaliksik sa student perspectives. Dahil dito, maaaring hindi nito ganap na mailarawan ang perspektiba ng faculty members, administrators, at curriculum developers.

Maaaring palawakin ng mga susunod na pag-aaral ang pananaliksik sa pamamagitan ng comparative multi-site qualitative research, classroom observations, teacher interviews, discourse analysis, o mixed-methods investigation.

16. Deklarasyon

Ethics Approval: Ilalagay ang pangalan ng ethics review body at approval number pagkatapos ng pormal na pag-apruba.

Informed Consent: Kukuha ng informed consent mula sa lahat ng kalahok bago ang pangangalap ng datos.

Conflict of Interest: Idedeklara ng mga may-akda ang anumang potensyal na conflict of interest.

Received: January 1, 2025 | Accepted: March 18, 2026 | Published: March 30, 2026

Funding: Ilalagay ang funding institution kung mayroon; kung wala, maaaring ideklarang walang natanggap na external funding.

Data Availability: Ang access sa de-identified qualitative data ay pamamahalaan alinsunod sa ethics approval, informed consent, at institutional data-protection requirements.

17. Sanggunian

- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77–101. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Braun, V., & Clarke, V. (2019). Reflecting on reflexive thematic analysis. *Qualitative Research in Sport, Exercise and Health*, 11(4), 589–597. <https://doi.org/10.1080/2159676X.2019.1628806>
- Braun, V., & Clarke, V. (2021). One size fits all? What counts as quality practice in (reflexive) thematic analysis? *Qualitative Research in Psychology*, 18(3), 328–352. <https://doi.org/10.1080/14780887.2020.1769238>
- Braun, V., & Clarke, V. (2022). *Thematic analysis: A practical guide*. SAGE Publications.
- Creswell, J. W., & Poth, C. N. (2018). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches* (4th ed.). SAGE Publications.
- Lincoln, Y. S., & Guba, E. G. (1985). *Naturalistic inquiry*. SAGE Publications.
- Malterud, K., Siersma, V. D., & Guassora, A. D. (2016). Sample size in qualitative interview studies: Guided by information power. *Qualitative Health Research*, 26(13), 1753–1760. <https://doi.org/10.1177/1049732315617444>
- Merriam, S. B., & Tisdell, E. J. (2016). *Qualitative research: A guide to design and implementation* (4th ed.). Jossey-Bass.
- Patton, M. Q. (2015). *Qualitative research & evaluation methods: Integrating theory and practice* (4th ed.). SAGE Publications.
- Smith, J. A., Flowers, P., & Larkin, M. (2009). *Interpretative phenomenological analysis: Theory, method and research*. SAGE Publications.
- Tracy, S. J. (2010). Qualitative quality: Eight “big-tent” criteria for excellent qualitative research. *Qualitative Inquiry*, 16(10), 837–851. <https://doi.org/10.1177/1077800410383121>